

ske? Naar nemlig Restauratøren trækker sin Flaske op, saa er Stemplet ødelagt, og hvorledes kan saa Staten garantere sig selv og mig mod, at ikke Restauratøren fylder paa Flasken endnu en Gang. Det kan jo dog tænkes; der er jo uuhæderlige Restauratører, ligesom der er uuhæderlige Politikere, og ligesom der er uuhæderlige Mennesker i alle Stænder. Den Garanti kan Ministeren ikke give os. Vil den højtærede Minister overhovedet gaa den Vej, synes jeg, den eneste Mulighed er, at man maa forlange, at Vinen skal fyldes i Flaskoner. Men det er ganske vist haardt, at man, naar man vil have en Cognac, skal tage en hel lille Kwartflaske. Overfor Restauratørerne vil Loven være umaadelig vanskelig at gennemføre. I Fald Ministeren overhovedet vilde have denne Lov, maa han, for at den skal kunne gennemføres, tage Konsekvensen, og den er, at man fratager samtlige Urtekræmmere og Restauratører Aftapningsretten. Hvis man vil tage denne Konsekvens, kan Loven føres igennem, men saa vil jeg ganske vist ikke stemme for den, jeg vil ikke give Vinhandlerne dette Monopol.

Som de Herrer ville se, tror jeg ikke, denne Vej er farbar, og naar saa er, tror jeg at gøre Ministeren en Tjeneste ved at stemme for det af det andet Mindretal stillede Forslag til Dagsorden, hvorefter Ministeren opfordres til at finde en ny Udvej. Jeg tror i Virkeligheden derved at gøre Ministeren en Tjeneste, fordi jeg positivt ved, at den Vej, han her er inde paa, vil være saare vanskelig at befare, og jeg tror, at hvis den højtærede Minister ønsker hele sit Told-Kobbel i Havn, vilde han gøre klogt og rigtigt i i Tide at udarbejde et andet Forslag, for det var jo kedeligt, hvis man var bleven enig om Toldloven, at den saa skulde falde over denne lille sølle Lov.

Jeg har tilladt mig at stille enkelte Ændringsforslag. Jeg skal anerkende, at Flertallet paa mange Punkter har været meget velvilligt, hvad jeg takker for. Af disse Punkter er der for det første det, at Forbrugsforeninger ere inddragne under Loven, at Selvindforskrivere skulle betale 40 pCt. mere — jeg havde foreslaaet 50 pCt., men da Ministeren og det højtærede Flertal foresloge 40, akkviescerede jeg selvfølgelig ved det — og endelig, at Hovedmandens Ansvar ved Overtrædelser af Loven bortfalder, naar han er uskyldig. Endelig har Regeringen været ærlig nok til i Loven at udtage den mærkelige Bestemmelse, at der skulde bevilges 40,000

Kr. til Kontrol — vi ere jo alle klare over, at 40,000 Kr. ikke nær ville strække til.

Derimod er der andre Punkter, hvor man ikke har vist mig tilsvarende Venlighed. For det første med Hensyn til selve Skalaen. Jeg har, som man vil se, foreslaaet en noget anden Skala end Forslagets, væsentlig under Hensyn til Frugtfabrikernes Andragende, idet jeg synes, at der er en hel Del i, hvad de der sige. Ministerens Skala gaar ud paa, at laveste Sats, 8 Øre, betales, naar Vinsens Detailpris er indtil 80 Øre pr. Pot og 60 Øre pr. Flaske. I Modsætning dertil foreslaar jeg at hæve Skalaen fra 80 Øre til 1 Kr., hvilket svarer til 75 Øre pr. Flaske. En Flaske Rødvin eller Frugtvin til 75 Øre bør neppe bære mere end den laveste Sats. Særlig gælder det Frugtvine, hvis man da ikke vil stille denne Fabrikation, der dog er national, alt for daarligt. Min Skala har den Ejendommelighed, at Afgiften gennemgaaende er 10 pCt. af vedkommende Trins Maksimum. Ministerens Skala er tilsyneladende mere stigende, men den hører i Virkeligheden op ved 5 Kr. 60 Øre, hvor Skatten er 96 Øre. Dette fører i Virkeligheden til, at en Flaske til 5 Kr. 80 Øre vil faa samme Skat som en Flaske til 10 Kr., d. v. s. 17 pCt. i det ene og 7 pCt. i det andet Tilfælde. Min Skala her opgiver Forsøget paa Progression, men nøjes med at tage gennemsnitligt 10 pCt. af Prisen.

Mit andet Ændringsforslag angaar Stempelbaandene og gaar ud paa en rent praktisk Ordning, hvorefter der bliver 10 forskellige Stempelbaand, paa hvilke der kan klæbes 10 forskellige Mærker. Efter Ministerens Forslag skulle Vinhandlerne have saadant noget som 80 Stempelmærker, hvilket gør, at de saa at sige maa anskaffe sig selv en hel lille Papirfabrik. Yderligere vil man ved at klæbe Stempelmærker paa Stempelbaandene kunne supplere Afgiften, for saa vidt det viser sig, at Vinen har højere Værdi og skal svare højere Afgift.

Dernæst foreslaar jeg, at de 2 Liter ikke skulle være Maksimum, saaledes som det er foreslaaet i Regeringsforslaget.

Endelig stiller jeg et Ændringsforslag under Nr. 3, som jeg anser for langt det vigtigste. Jeg beklager, at Regeringen ikke har vist mig nogen Imødekommen paa dette Punkt. Spørgsmaalet er her, om Vinhandlerne i et særligt Lokale skulle have Lov til at have ustemplede, paafyldte Flasker liggende. Jeg maa bestemt hævde,